

0,5 µg/g androstenon skall anses avge en uttalad könslukt som medför att köttet är otjänligt som livsmedel.

- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 158, 1.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

av den 17 november 1998

i mål C-391/95 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Van Uden Maritime BV, som bedriver verksamhet under namnet Van Uden Africa Line mot Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line m.fl. (¹)

(Brysselkonventionen – Skiljeklausul – Provisorisk betalning – Begreppet interimistiska åtgärder)

(1999/C 20/02)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch och P. Jann samt domarna G. F. Mancini, J. C. Motinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, referent, L. Sevón och M. Wathelet; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau), har den 17 november 1998 avkunnat dom i mål C-391/95, angående en begäran enligt protokollet av den 3 juni 1971 om domstolens tolkning av konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolens anhängiga målet mellan Van Uden Maritime BV, som bedriver verksamhet under namnet Van Uden Africa Line och Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line m.fl., angående tolkningen av artikel 1 andra stycket punkt 4, artikel 3, artikel 5 punkt 1 och artikel 24 i ovan nämnda konvention av den 27 september 1968 (EGT L 299, 31.12.1972, s. 32; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 30), i dess ändrade lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmark, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde (EGT L 304, 30.10.1978, s. 1, och – i dess ändrade

lydelse – s. 77; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 14), och enligt konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde (EGT L 388, 31.12.1982, s. 1; svensk utgåva, C 15, 1997, s. 26). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 5 punkt 1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i dess ändrade lydelse enligt konventionen av den 9 oktober 1978 om Konungariket Danmark, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands tillträde och konventionen av den 25 oktober 1982 om Republiken Greklands tillträde, skall tolkas på så sätt att den domstol som är behörig i enlighet med denna bestämmelse även är behörig att besluta om interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, utan att denna behörighet är underkastad andra villkor.
- 2) Då parterna på ett rättsenligt sätt har beslutat att domstol inte skall vara behörig att avgöra en tvist till följd av avtalet utan anförtrott tvisten åt skiljemän, kan inte interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, vidtas med stöd av artikel 5 punkt 1 i konventionen av den 27 september 1968.
- 3) I den mån en ansökan om interimistiska åtgärder avser en fråga som omfattas av konventionens materiella tillämpningsområde är konventionen tillämplig och artikel 24 kan utgöra behörighetsgrund för den domstol vid vilken ansökan om interimistiska åtgärder har ingetts, trots att talan i sak redan har väckts eller kan komma att väckas och trots att detta förfarande kommer att äga rum inför skiljemän.
- 4) Artikel 24 i konventionen av den 27 september 1968 skall tolkas på så sätt att dess tillämpning bland annat förutsätter att det föreligger en faktisk anknytning mellan föremålet för de begärda åtgärderna och den territoriella behörigheten hos den konventionsstat där den domstol vid vilken ansökan har ingetts är belägen.
- 5) En provisorisk betalning såsom en motprestation i enlighet med ett avtal utgör inte en interimistisk åtgärd i den mening som avses i artikel 24 i konventionen av den 27 september 1968, med mindre än att återbetalning till svaranden av det beviljade beloppet säkerställs för det fall sökandens talan i sak ogillas, och den åtgärd som begärs endast avser viss bestämd egendom som tillhör svaranden och som befinner sig eller kommer att finnas inom det territoriella behörighetsområdet för den domstol vid vilken ansökan har ingetts.

(¹) EGT C 46, 17.2.1996.